

Bayrama Giden Yol Ramazandan Geçer

Dr. İbrahim ATEŞ

YOYAV Genel Başkanı

Oruç ibadeti hicretin ikinci yılının Şaban ayının onuncu gününde farz kılınmıştır. Dolayısıyla Müslümanlar bu yıl 1435. Ramazan orucunu tutmaktadırlar. Allah Teâlâ cümlesinin orucunu kabul buyursun ve rızası ile ödüllendirsin.

Hz. Peygamber (s.a.v.) tarafından evveli rahmet, ortası mağfiret ve sonu cehennemden kurtuluş olarak nitelenen Ramazan ayını üç eşit bölüme ayırdığımızda ilk on gününe rahmet, ikinci on gününe mağfiret, üçüncü on gününe de cehennemden kurtuluş dilimi diyebiliriz.

Dergimizin bu sayısı elinize ulaştığında rahmet dilimini geride bırakıp, mağfiret dilimine girmiş yani Ramazan'ın yarısına yaklaşmış ve bu mübarek ayda bağışlanma bahtıyarlığına erme imkânını yakalamış olacaksınız.

Böylesine önemli bir fırsatı kaçırmayıp, duyarlı ve dirayetli davranışlarla değerlendirerek mağfiret-i Mennân'a mazhar olan müstesna ve mümtaz Müslümanlardan olmanız samîmî dileklerimiz arasındadır.

Malumunuz olduğu üzere Ramazan ayı, insanlar için rahmet ve günahlardan arınıp kurtuluş vesile olan mübarek bir aydır. Müslümanları, ilahî bir hazzı ve manevî huzura kavuşturan bu feyiz ve bereket ayını ibadet, ta'at ve günahlarımızın affı için istiğfarda bulunarak geçirmeliyiz. Çünkü diğer ibadetlerde olduğu gibi, orucun da farz oluşunun hikmeti günahlardan korunmak, yasaklardan sakınmak, nefsi ıslah etmek, kalbi ve ruhu kötü duygulardan arındırmaktır.

Orucun esas gayesi nefes hâkimiyet ve Allah'ın emirlerine riâyettir. Nefsine hâkim olamayan ve Allah'ın emirlerine uyup yasaklarından sakınmayan kimseler, orucun manevî hazzını gönülünde duyamazlar, sevabına nâil olamazlar.

Öyle ise, Ramazan ayında alıştığımız ibadetlerimizi, güzel ahlakımızı Ramazan sonrasında da sürdürmeliyiz. Zor kazandığımız bu güzel alışkanlıklarımızı devam ettirmek suretiyle irademize sahip olduğumuzu da ispat etmeliyiz. Böyle önemli bir ayı en iyi şekilde geçirip, ibadetleri yerine getiren, günahlarımızın affedileceği müjdelenen, nefsimizle yaptığımız mücadeleyi

kazanan biz Müslümanların bayram yapmamız elbette hakkımızdır.

Bu bayram; bir ay boyunca Allah rızası için yemeden, içmeden, şehvî isteklerden uzaklaşarak, Allah'ın emirlerine boyun eğen insanların bayramıdır.

Bu bayram; açların hâlinde anlayan, boynu bükük, kalbi mahzun ve edebinden, iffetinden dolayı başkalarına avuç açamayan fakir, yetim ve öksüzleri sevindiren müminlerin bayramıdır.

Bu bayram; Ramazan müddetince iftar, sahur, Kur'an, oruç ve teravihle İslâm'ın güzel ahlak ve alışkanlıklarını bütün zerreciklerine kadar nüfuz ettirip, hayatını imanla süsleyip sâlih amellerle dolu dolu yaşayan müminlerin bayramıdır.

Bayram günlerimiz, kardeşlik duygularını canlandırmalı, millî birlik ve beraberliğimizi pekiştirmeli, sevgi ile mutluluk içinde yaşamamıza vesile olmalıdır.

Bayramda Ramazan'ın aydınlığında nurlanmış kalplerimizle, her zamankinden daha coşkulu bir şekilde Allah'a ibadette daim olmanın ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in yolunda yürümenin mutluluğunu yaşamalıyız. Bizleri Ramazan'ın manevî ikliminden bayram sabahına ulaştıran yüce Rabbimize şükretmeliyiz.

Bu günler, bizler için sevmek, sevilme ve sevindirme günleri olmalıdır. Başta anne ve babalarımız olmak üzere, büyüklerimizi, akraba ve komşularımızı, yoksulları, yetimleri ve kimsesizleri sevindirmeliyiz. Dargın olan insanları barıştırmalıyız. Zira Müslümanların birbirlerine dargın durmaları dinimizce yasaklanmıştır.

Kutsal kitabımız Kur'an-ı Kerim'in Hucurât Suresi'nin 10. ayetinde: "Müminler ancak kardeşlerdir, öyle ise kardeşlerinizin arasını düzeltin ve Allah'tan korkun ki, esirgenesiniz." buyurulmuştur.

Öte yandan çevremizdeki yaşlılarla hastaları ziyaret ederek gönüllerini almalı ve ihtiyaçlarını gidermenin gayreti içinde olmalıyız. Ebedî âleme göçen yakınlarımızın da kabirlerini ziyaret ederek okuyacağımız Kur'an-ı Kerim ve yapacağımız hayırlı dualarla anıp ruhlarının şâd, mekânlarının cennet ve makamlarının yüce olması niyazında bulunmalıyız.

Fâtih'e Fâtîha

Üzerinde huzur içinde yaşadığımız cennet vatanımızı bizlere armağan ve emanet eden atalarımızı minnet, mağfiret ve şükranla anıp, ruhlarına rahmet dilememiz ve eserlerine sahip çıkıp, gözümüz gibi koruyarak bizden sonrakilere aktarmanın gayreti içinde olmamız, onlara karşı yükümlü olduğumuz vefâ borcunun gereklerindendir.

Bu inanç ve anlayışla Anadolu'yu bizlere vatan eden büyüklerimizle İstanbul'u Türk-İslâm topraklarına katan sultan Mehmet Fâtih'i şükranla anıp, hatm-i şerîfler ve hayırlı dualarla ruhlarını şâd etme cihetine gitmeyi güzel bir gelenek hâline getiren YOYAV, geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da İstanbul'un fethinin yıl dönümü dolayısıyla 29 Mayıs 2015 Cuma günü "Fâtih'e Fâtîha" konulu bir anma programı düzenledi.

YOYAV Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilip saygı duruşu ve İstiklâl Marşı ile başlayan programda, Kur'ân-ı Kerîm tilâvet edildi ve okunan hatm-i şerîflerin duası yapılarak sevabı Fâtih Sultan Mehmet Hân Hazretleri ile hocası Akşemseddin ve O'nunla birlikte savaşan mücâhidlerin ruhlarına armağan edildi.

Fetihle ilgili değerli düşüncelerin dile getirildiği ve birbirinden güzel şiirlerin okunduğu toplantıda konuşan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, şu cümlelere yer verdi:

"Geçmişî şanlı, gönlü imanlı ve dili Kur'ân'lı olan kıymetli kardeşlerim!

Millî mefâhirimizden olan İstanbul'un fethinin 562. yıl dönümü dolayısıyla düzenlediğimiz

Dr. İbrahim Ateş.

"Fâtih'e Fâtîha" konulu programımıza katılarak sevinç ve mutluluğumuzu paylaştığınız heyetinizi gönülden ve samimî duygularımızla selamlıyor, Sultan Mehmet Fâtih Hân Hazretleri ile diğer devlet büyüklerimize karşı sergilediğiniz vefakâr yaklaşımınızdan dolayı takdir ve teşekkürlerimizi arz ederek hoş geldiniz diyorum.

Sultan Mehmet Fâtih, genç yaşta güç ve görkemli bir işi başaran büyük bir insandır. Kendinden önce İstanbul'u kuşatan çok sayıda kumandana nasip olmayan müjde-i Muhammedî'ye mazhar olan mübarek ve çağ açıp çağ kapatan kudretli bir kumandandır. "İstanbul mutlaka feth olunacaktır. O'nu fetheden kumandan ne güzel kumandan, O'nun ordusu da ne güzel ordudur." mealindeki hadîs-i şerîfi duyar duymaz onu kafasına koyup, "Ya Ben İstanbul'u alırım, ya İstanbul beni" diyen ve 23 yaşında iken kimsenin eremediği bu şerefe eren müstesnâ bir insandır.

Malumunuz olduğu üzere İstanbul'un fethi, 6 Nisan-29 Mayıs arasında 53 gün süren muhasaradan sonra gerçekleştirilmiştir. Fâtih Sultan Mehmed Hân otağını, Topkapı-Maltepe'de kurmuş, Topkapı-Edirnekapı arasındaki merkez cephesini bizzat idare etmiştir. 300 bin asker ve 20 parça donanmadan müteşekkil ordunun, yeri ve göğü sarsan tekbir ve tehlil sesleri arasında Sultan, Topkapı'dan şehre girmiştir.

Bu fetih, Türk ve cihan tarihi bakımından çok önemlidir. Donanmayı, Beşiktaş'tan Haliç'e indirmesi ve Kasımpaşa'dan başlayarak boş fiçılar üzerinde kalaslar bağlatıp, Kasımpaşa-Ayvansaray

arasında 5,5 metre eninde köprü teşkil ettirmesi, O'nun askerî ve teknik dehâsının mahsulüdür.

Genç yaşta böyle büyük bir başarıyı elde eden Fâtih, bu başarıyı imanına, irfanına, iz'anına ve enbiyâyü evliyâya istinâdına borçludur. O, bu inanç ve bilincini şu dizelerle dile getirmiştir:

*İmtisâl-ı "câhidü fillâh" olupdur niyyetim.
Dîn-i islâmın mücerred gayretidir, gayretim.*

*Enbiyâyü evliyâya istinâdım var benim.
Lütfu Hakdandır hemen ümîd-i feth-ü nusratım.*

*O! Muhammed mu'cizât-ı Ahmed-i Muhtâr ile,
Umarım gâlip olur a'dâyı dîne devletim."*

Abdullah Satoğlu

1432'de Edirne'de dünyaya gelen II. Mehmet, II. Murat Hân'ın oğludur. Osmanlı Devleti'nin yükseliş dönemi padişahıdır. Henüz çocuk yaşında iken ileri düzeyde eğitim almış, farklı alanlarda kendini geliştirmiştir. Aldığı eğitim kalitesi ve şahsî kabiliyetleriyle temâyüz

eden II. Mehmet, genç yaşta yönetime geçmiş ve büyük başarılarla imza atmıştır.

"Fâtih Sultan Mehmet Hân" unvanını aldığı en

önemli başarısı, 1453 yılındaki İstanbul'un fethidir. Zira bu zafer, Osmanlı Devletini değil, dünya tarihini de doğrudan etkilemiştir. 2600 yıl önce kurulan İstanbul, Roma'nın bölünmesinden sonra Bizans'ın başkenti olmuştu. Fetihle beraber Osmanlı Devleti'nin başkenti olan İstanbul'un her yerinde

Fâtih'in fermanları okundu. Halkın huzur ve güveninin sağlanacağı, canlarının, mallarının, ırzlarının korunacağı ve herkesin din hürriyetinin teminat altına alınacağı ilan edildi.

Fâtih, bu fetihle Orta Çağ'ı kapatıp Yeni Çağ'ı açmış ve Peygamberimiz (s.a.v.)'in meali arz edilen hadîs-i şerîfteki müjdesine nâil olmuştur.

Gültekin Alkan

Rûhu şâd, mekânı cennet ve makamı yüce olsun."

Dr. Ateş'ten sonra kürsüye gelen Araştırmacı-Yazar ve Şair Abdullah Satoğlu yaptığı kısa konuşmayı merhum Arif Nihat Asya'nın dergimizin arka kapaklarında yer alan "Fetih Marşı" şiiri ile noktaladı.

YOYAV Kurs Öğretmenlerinden Gültekin Alkan'ın okuduğu Salman Topal'ın Fetih Şiiri ile nihayete erdi.

Berat Kandilinde Birliktelik

Millî ve manevî günleri coşku ile kutlamaya özen gösteren YOYAV, yılın dördüncü kandili olan Berat Kandilini, önceki kandillerde olduğu gibi, mensupları ve dostları ile birlikte haz ve huzur havası içinde idrâk ve ihyâ etmenin sevinç ve saadetini yaşadı. Kutlu Doğumu Mescid-i Nebvî'de, Regâib Kandilini Beytullah'da, Miraç Kandilini de Mescid-i Aksâ'da kutlayan YOYAV'lılar, Berat Kandilini çok sayıda davetlinin katılımıyla 1 Haziran 2015 Pazartesi günü YOYAV Kültür Merkezi'nde kutladılar.

Üç ayların ortası olan ve İslâmî literatürde "Leyletü-n nisfî min Şa'bân = Şa'bân'ın yarısı gecesi" denilen, ülkemizde ise Berat Gecesi olarak bilinen bu mübarek gecenin arefesi olan 1 Haziran 2015 Pazartesi günü öğle namazının akabinde YOYAV Kültür Merkezi'nde düzenlenen örnek toplantıda davetlilere duygulu dakikalar yaşatıldı.

Gecenin anlam ve önemi ile fazilet ve meziyetinin anlatıldığı toplantıda değerli düşünceler dile getirildi. Okunan hatm-i şeriflerin duası yapılarak, sevabı din ve devlet büyükleri ile okuyanların ebediyete göçen yakınlarının ruhlarına armağan edildi.

Toplantıya katılanların kandillerini kutlayıp, geceyi ibadet, ta'at, tilâvet-i Kur'ân, zikr-i Rahman, tövbe ve istiğfar ile geçirip, feyiz ve faziletinden faydalanmalarını tavsiye eden YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, yaptığı yönlendirici ve yüreklendirici konuşmada şu cümlelere yer verdi:

Dr. İbrahim Ateş.

"Kıymetli kardeşlerim!

Yüce Rabbimizin bizlere ihsan ve ikram ettiği aydınlanma ve arınma vesîlesi olan mübarek gecelerden biri ve üç ayların içerdiği dört kandilin üçüncüsü olan Berat Gecesini bir kere daha sizlerle birlikte idrâk etmenin sevinç ve saadeti içinde seçkin heyetinizi sevgi ve saygı ile selamlıyor, bu gecede bağışlanan müstesnâ ve mümtâz kişilerden olmamız dileğiyle sözlerime başlarken, bu gece beratını alan, ahirette kitabını sağ eliyle almaya hak kazanan ve kıyametin sıkıntılarından kurtulan kullardan olmamızı niyaz ediyorum. Melekler için bayram ve müminler için berat gecesi olan bu gecede dikkatli ve dirayetli davranışlar sergileyip, rahmet-i Rahmân'a ve mağfîret-i Mennân'a mazhar olup, meleklerle kucaklaşan bahtiyar insanlardan olmamızı temenni ediyorum.

Kıymetli kardeşlerim!

Berat Gecesi, Şa'bân ayının on dördünü on beşine (bu yıl 1 Haziran 2015 Pazartesi gününü 2 Haziran 2015 Salı gününe) bağlayan gecedir. Rahmet kapılarının açılıp, duaların kabul olacağı dört geceden biridir. Resûlullah (s.a.v.), bu gece çok ibadet ve dua ederdi. "Allahümmerzuknâ, kalben takıyyen mineşşirki berıyyen lâ kâfıren ve şakıyyen" duasını çok okurdu.

Kur'ân-ı Kerîm, Levh-i mahfûz'a bu gece indi. Allah Teâlâ, ezelde, hiçbir şey yaratmadan önce, her şeyi takdir etti, diledi. Bunlardan, bir yıl içinde olacak her şeyi, bu gece meleklerle bildirir. Hadîs-i şeriflerde buyruldu ki:

“Şaban’ın on beşinci (Berat) gecesi olunca, gecesini ibadetle, gündüzünü de oruçla geçirin! O gece Allah Teâlâ buyurur ki: ‘Affedilmek isteyen yok mu, günahlarını affedeyim? Rızık isteyen yok mu, rızık vereyim? Derde müpelâ olan yok mu, sıhhat, afiyet vereyim? Ne isteyen varsa, istesin vereyim!’ Bu hâl imsâk vaktine kadar devam eder.”

“Bu gece göklerin kapıları açılır, melekler müminlere müjde verir, ibadete teşvik ederler.”

“Bu gece, sâlih akraba ile ilgisini kesen, büyülenen ve ana-babasına âsi olanlar affa uğramaz.”

“Cebrail aleyhisselâm bana geldi. Kalk, namaz kıl ve dua et! Bu gece, Şa'bân'ın on beşinci (Berat) gecesidir, dedi. Bu geceyi ihyâ edenleri, Allah Teâlâ affeder. Yalnız; müşrikleri, büyücüleri, falcıları, hasisleri, alkollü içki içenleri, faiz yiyenleri ve zina yapanları affetmez.”

“Bu yıl içinde doğacak her çocuk, bu gece deftere geçirilir. Bu yıl içinde öleceklerin isimleri, bu gece özel deftere yazılır. Bu gece herkesin rızıkı tertip olunur. Bu gece herkesin amelleri (işleri) Allah Teâlâ'ya arz olunur.”

Kıyamette pişman olmamak için, bu geceyi ganimet bilmeli, tövbe ve istiğfar etmeli, kaza namazı kılmalı, Kur'ân-ı Kerim okumalı, Müslümanlara dua etmeli, sadaka vermelidir.

Berat Kandili, yüce Allah'ın rahmet ve mağfiretine sığındığımız, gönüllerimizi tövbe ile arındırdığımız özel bir gecedir. Bu mübarek gecenin bize sunduğu manevî iklimde beratımızı almamızın yüce Rabbimizin ilahî mesajına kulak vermekle, ahlakî erdemleri hayatımıza yansıtmakla mümkün olacağını bir kez daha anlarız.

Okunan hatm-i şeriflerin duasını Dr. İbrahim Ateş yaptı.

Öyleyse, gönüllerimizin müstesnâ bir coşku yaşadığı bu mübarek gecede, her türlü ayrılık ve ayrımcılığı, bencillik ve düşmanlığı geride bırakarak dünyaya hikmet gözüyle bakmaya çalışalım. Yaşadığımız hayatın geçici olduğunu, Allah katında kalıcı olanın ise imanımızın ve yararlı işlerimizin olduğunu fark edelim. İnsanı insan olduğu için sevip, Yaratandan dolayı hoş görüp dünyaya biraz da rahmet penceresinden bakalım. Etrafımıza kin ve nefret yerine, sevgi ve barış tohumları ekelim.

Bu duygu ve düşüncelerle, kandilinizi tebrik eder, bu gecede yapılan duaların birlik ve beraberliğimizin güçlenmesine, insanlık âleminin barış ve huzuruna vesîle olmasını Cenâb-ı Allah'tan niyaz ederim.”

Program kandil simitlerinin alınmasıyla noktalandı.

Refîk-i A'lâ'ya İntikalinin Yıldönümünde Resûlullah'a Duyulan Özlem

8 Haziran 2015 Pazartesi günü Hz. Peygamber (s.a.v.)'in ebediyete intikalinin 1383. yıldönümü idi. Bu vesile ile YOYAV'da örnek bir anma programı düzenlendi. Her yıl Mevlid Kandili ile Kutlu Doğum Haftası'nda düzenlediği programlarla Resûlullah (s.a.v.)'in doğumunu kutlayıp hayatı, hizmetleri, çektiği çileler ve katlandığı güçlüklerle özellik ve güzellikleri hakkında önemli açıklamalarda bulunmaya imkân sağlayan YOYAV, son yıllarda vefatının yıl dönümünde de anma programları düzenlemeyi güzel bir gelenek hâline getirdi.

Tebliğ görevini tamamlayıp ümmetine veda ederek her canlı gibi hayata gözlerini yumup Refîk-i A'lâ'ya intikal eden Resûlullah (s.a.v.)'i gönüllerinde yaşatan Müslümanlara O'nun uyarılarına uymayı, izinde olmayı, hayatını örnek almayı, ahlak-ı hamîdesi ile ahlaklanmayı, sünnetine sahip çıkmayı ve dilekleri doğrultusunda davranmayı tavsiye ve telkin eden YOYAV, düzenlediği bu programlarla Hz. Peygamber (s.a.v.)'e duyulan sevgi ve saygıyı pekiştirmeyi ve izinde olma azmini tazelemeyi hedeflemektedir.

Geçen yıllarda olduğu gibi bu yıl da, Resûlullah (s.a.v.)'in Rabbine kavuşmasının yıldönümü dolayısıyla YOYAV Kültür Merkezi'nde düzenlenen bu anlamlı toplantıya çok sayıda davetli katıldı. Kur'ân-ı Kerîm tilâveti ve salavât-ı şerîfelerle başlatılan toplantıda rûh-u Resûlullah'a ithâfen okunan

hatm-i şerîflerin duası yapılarak sevabı rûh-u şerîflerine armağan edildi.

Yaptığı duada, rûh-u Resûlullah ile ervâh-ı acizânelerimizin ömür boyu iletişim içinde olması niyazında bulunan Dr. İbrahim Ateş, değerli düşünceleri dilegetirdiği konuşmada şu cümlelere yer verdi:

"Kıymetli kardeşlerim!

Milâdî tarihe göre 1383 yıl önce 632 yılının 8 Haziran gününde Refîk-i A'lâ'ya intikal eden Hz. Peygamber (s.a.v.)'in vefatının yıl dönümü dolayısıyla Efendimiz (s.a.v.)'e sevgi, saygı ve bağlılığımızı yineleyip, rûh-u şerîflerine selâm ve ihtiramlarımızı arz etmek amacıyla düzenlediğimiz böylesine mânâlı ve muhtevalı bir toplantıda bizimle birlikte olma inceliğini gösteren güzîde heyetinizi gönülden ve samîmî duygularımızla selamlıyor, sünnet-i seniyyeye sarılıp Resûlullah (s.a.v.)'in sahip çıktığı müstesnâ Müslümanlardan olmamızı diliyorum.

Rûh-u Resûlullah'ın bu meclisimizden haberdâr olması ve gönüllerimizin muhabbet-i Muhammedî ile dolması temennisi ile sözlerime başlarken, cümlemize cennet ve cemâlullah ile şefaât-ı Resûlullah'ı niyaz ediyorum. Bizleri kendisine kul, Resûlüne ümmet ve müminlere kardeş kılan yüce Rabbimize sonsuz hamd-ü senâlar ediyor, ümmeti olma bahtiyarlığına erdiğimiz sevgili Peygambe-

**Her hayırlı iş ve uğraşımızda,
her hâl ve hareketimizde
Hz. Peygamber (s.a.v.)'i hatırlayıp
sevgi ve saygımızı içeren salavât-ı
şerîfeleri rûh-u Resûlullah'a
sıkça göndermeliyiz ki,
sıkıntıya düştüğümüzde
yanımızda olsun.**

rimize sayısız salât ve selâmlarımızı arz ediyor, O'na layık ümmet olup, cennette civarı ve cemâli ile şereflenmemizi diliyorum.

**Sünnete sırt çevirenlerden değil,
sımsıkı sarılanlardan olmalıyız.**

1383 yıl önce böyle bir 8 Haziran gününde rûhunu Rahmân'a teslim ederek Refîk-i A'lâ'ya göçen sevgili Peygamberimiz!

Salât Sana, selâm Sana. Anamız, babamız, canımız ve sahip olduğumuz her şeyimiz Sana feda olsun. Seni biz çok seviyoruz. Seni aslâ unutmadık, unutmayacağız. Seninle kalbî bağımızı koparmadık, koparmayacağız. İzinde olma ve yolunda gitme azmimizi gevşetmedik, gevşetmeyeceğiz. Sevgini kalbimizde taşıdık, taşıyacağız. Sünnetine sarıldık, sarılacağız. Yolunda yürüdük, yürümeye devam edeceğiz. Davetini duyduk, uyarına uyduk, yoluna baş koyduk ve koyacağız. Sana saldıranlara saldıracak ve gölgelerini üzerinden kaldıracğız.

Doğumun dünyayı onurlandırdı, ölümün ümmetini üzüntüye boğdu. Ama doğumun da ölümün de bizim Sana bağlılığımızla, sevgi ve saygımızı yinelememize vesîle oldu. Sana uzatılan dilleri susturmanın, Sana yöneltlen tehdit, tahkir ve tahrikleri ortadan kaldırmanın gayreti içinde olacağız. Dünyada hiçbir güç bizi Senden ayıramayacak ve yolundan uzaklaştıramayacaktır. Yüce Rabbimizden bizi bu inanç ve bu bilinçte dâim kılmasını diliyor, tevfikini refik etmesini niyaz ediyoruz.

Sevgili kardeşlerim!

Resûlullah (s.a.v.) rahmet-i Rahmân'a yürüyerek ümmetinden ayrıldı ama hayatının son dakikalarında dahi onları düşündü. Ölümü esnasında yanına gelen Cebrâil Aleyhisselâm'a: "Benden sonra ümmetime kim (göz-kulak) olacak? dedi.

Dr. İbrahim Ateş.

Allah Teâlâ Cebrâil Aleyhisselâm'a vahyederek: 'Habîbimi müjdele, Ben O'nu ümmetine mahçup etmem. O'na şunu da müjdele ki, insanlar dirilti- lip yerden çıkarıldıklarında O, insanların en hızlı çıkana ve cennette bir araya geldiklerinde onların efendisi olacaktır. O'nun ümmeti cennete girmeden diğer ümmetlerin girmesi haram olacaktır.' buyurdu. Bunun üzerine Hz. Peygamber (s.a.v.): 'Şimdi gözüm aydınlandı' dedi."

Allah'ım! Resûlünü ümmetine mahçup etmeyeceğini beyan buyurduğun gibi, ümmetini de O'na mahçup etme yâ Rabbî.

Sevgili kardeşlerim!

İslamî kaynaklardan öğrendiğimize göre, ahirette tüm peygamberlerin: "Nefsî, nefsi" diyecekleri günde, "ümmetî, ümmetî" diyecek olan sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) dünyada devamlı ümmetini düşündüğü gibi, ahirette de ümmetini düşünecektir. Şairin dediği gibi:

Nefsi için koymadı taş üzre taş.

Ümmeti için koydu hep taş üzre baş.

Bir başkasının dediği gibi de:

Daha tırl ıken düşündü ümmeti.

Sen kocadın terk edersin sünneti.

Sünnete sırt çevirenlerden değil, sımsıkı sarılanlardan olmalıyız. Her zaman ve zeminde O'nu salât ve selâm ile ananlardan olmalıyız.

Evet, her gün beş vakit namazda okuduğumuz "Allahümme salli..." ve "Allahümme barik..." duaları ile Resûlullah (s.a.v.)'a salât ve selâmda bulunuyoruz ama bu yetmez. Daha fazlasını yapmamız lazım. Her hayırlı iş ve uğraşımızda, her hâl ve hareketimizde Hz. Peygamber (s.a.v.)'i hatırlayıp

sevgi ve saygımızı içeren salavât-ı şerîfeleri rûh-u Resûlullah'a sıkça göndermeliyiz ki, sıkıntıya düştüğümüzde yanımızda olsun.

**“Kim bana salâtı unutursa,
cennetin yolunda yanılmış olur.”
Hz. Peygamber (s.a.v.)**

Şeyh Gazâlî'nin Mükâşefe-tü'l Kulûb adlı eserinin 47. sayfasında Muhammed bin el Münkerî'den naklettiğine göre, Süfyân-ı Sevrî Hazretleri Beytullah'da tavaf ederken, bir adamı her adımını attığında Hz. Peygamber (s.a.v.)'e salavât getirdiğini görünce ona, sen tesbih ve tehlili bırakıp sürekli salavât getirmeye yöneldin. Bu hususta bildiğin bir şey var mı? Dediğinde, adam ona sen kimsin demiş, Süfyân-ı Sevrî kim olduğunu söylediğinde bu kez adam ona, eğer sen zamanının zâhidi olmasaydın hâlimi sana anlatıp, seni sırrıma muttali kılmazdım demiş ve sözüne şöyle devam etmiş. Babamla birlikte hac ibadeti için Beytullah'a gitmek üzere yola çıktım. Yolda hastalanan babama vefat edinceye kadar hizmet ettim. Öldüğünde yüzü karardı. “İnnâ lillahi ve innâ ileyhi râciûn” deyip yüzünü kapattım. Uyum geldi üzgün bir şekilde uyudum. Rüyamda kendisinden daha güzel yüzlü, daha temiz giysili ve daha güzel kokulu kimse görmediğim bir adamı gördüm. Bir ayağını kaldırıp diğerini koyuyordu. Ta ki, babama yaklaştı, yüzünü açtı ve elini yüzünün üzerinden geçirdi. Babamın yüzü ağardı. Sonra dönüp giderken onun elbisesine tutunup ey Allah'ın kulu! Diyâr-ı gurbette Allah'ın babama lutfettiği sen kimsin dedim. Beni tanı mıyor musun? Ben, Kur'ân'ı tebliğ eden Abdullah oğlu Muhammedim. Baban kendi aleyhine aşırı giden biri idi ama o bana çok salavât getirirdi. Onun başına gelen geldiğinde Benden yardım istedi, Ben de Bana çokça salavât getirenin yardımcısıyım, dedi. Uyandığımda babamın yüzünün ağarmış olduğunu gördüm. Onun için ben, sürekli salavât-ı şerîfe getiriyorum demiş.

Amr bin Dinâr'ın Ebû Ca'fer'den rivayet ettiği bir hadîs-i şerîfte Hz. Peygamber (s.a.v.): “Kim bana salâtı unutursa, cennetin yolunda yanılmış olur.” buyurmuştur.

Arz edilen açıklamalardan da anlaşılacağı üzere günümüzde her müslümanın Hz. Peygamber

(s.a.v.)'e karşı sorumluluklarının başında O'na iman ve ittiba' ile sünnetine sıdk ile sarılmak, uyarılarına uymak, her iş ve uğraşında O'nu örnek almak, ahlakı ile ahlaklanmak, salavâta devam etmek ve O'na yapılan saldırılara karşı sessiz kalmamak gelir.

Değerli dostlar!

Dünya hayatı bir geçiş yeridir. Zira Peygamber de olsa “her canlı ölümü tadacaktır.” Veda' Hacı'ndan Medine'ye döndükten bir müddet sonra Hz. Peygamber (s.a.v.) hastalanmıştı. Bu sıralarda Mâide Suresi'nin 3. ayeti nâzil olmuştu. Ashâbından bir kısmı, O'nun hayatının sonunun yaklaştığını sezmışlerdi. Çünkü din tamam olunca, Peygamber

**Her müslümanın
Hz. Peygamber (s.a.v.)'e karşı
sorumluluklarının başında
O'na iman ve ittiba' ile
sünnetine sıdk ile sarılmak,
uyarılarına uymak,
her iş ve uğraşında
O'nu örnek almak,
ahlakı ile ahlaklanmak,
salavâta devam etmek ve
O'na yapılan saldırılara karşı
sessiz kalmamak gelir.**

(s.a.v.)'in vazifesi de son buluyor demektir. Hz. Peygamber (s.a.v.) de bu fânî âlemden göçeceği zamanın yaklaştığını anladı. Hicretin 11. yılıydı. Safer ayının 19. gecesi kimseye sezdirmeden Bakî mezarlığına giderek orada yatan ashâbını selamladı. Sonra da “yakında biz de aranızda olacağız” dedi. Mezarlık dönüşü hastalığı artmıştı ve günden güne de artmaktaydı. Buna rağmen Mescid'e çıkıp namazlarda imam oluyordu. Bir gün dermansız

kalınca, Hz. Ebû Bekir'in cemaate imam olmasını emretti.

Hastalığının ilerlediği bir günde: “...Biliniz ki, sizler yine bana kavuşacaksınız. Buluşacağımız yer, Kevser havuzunun kenarındır. Her kim orada benimle buluşmak isterse, elini ve dilini lüzumsuz iş ve sözden korusun. Bu dünyadan göçme zamanım geldiği bana haber verildi. Allah'ıma kavuşacağıma seviniyorum. Ümmetimden ayrılacağım için de üzgünüm. Ben haberimi aldım. Allah'a gidiyorum.” diye buyurdu.

Ölümünden iki gün önce ashâbtan bazılarının yardımıyla Mescid'e geldi. Yavaş yavaş minbere çıktı. Yüzünü cemaate çevirerek:

“Ey Müslümanlar! Şayet birinize karşı kötülük yapmışsam, onun karşılığını kabule hazırım. Kime vurduysam, işte arkam gelsin vursun. Kimin bende alacağı varsa, işte malım, gelsin hakkını alsın.” buyurdular.

Hız. Fatıma her gün gelerek, Hız. Aışe'nin odasında yatan babasını ziyaret ederdi. Bir defasında Hız. Fatıma: "Kim bilir ne acılar çekiyor babacağım, deyince, Babasının sevgili kuzusu, bu günden sonra babacığın hiç acı çekmeyecek. Kızım! Sakın ağlama! Ben vefat ettiğim zaman "innâ lillahi ve innâ ileyhi râciûn, de" buyurdu.

Hız. Peygamber'in bu sözü, O'nun bu elem dünyasından göçeceğine işaretti. 8 Haziran'a rastlayan Rebîul-evvel ayının Pazartesi sabahı, Hız. Peygamber (s.a.v.)'in hastalığı biraz hafiflemişti. Sabah namazını Mescid'de Ebû Bekir'in arkasında kıldı. Odasına dönünce dermansızlığı arttı. Kuşluk vakti olmuştu. "Yâ Rab! Ölüm şiddetine karşı bana kolaylık ver, canımı tatlılıkla al" diye dua ediyordu. Mübarek parmağıyla yukarı doğru işaret etti. "Refik-i A'lâya-Yüce Dosta" diyerek gözlerini semaya çevirdi ve ruhunu teslim etti.

Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'in vefat etmeden önce, Pazartesi günü (son gün) mübarek dillerinden şu cümleler dökölüyordu:

"Ey insanlar! Karanlık gece kıtaları gibi fitneler geliyor! Ey İnsanlar! Siz bana karşı hiçbir şeyle delil bulamazsınız! Zira ben, ancak Allah'ın kitabı Kur'ân'ın helal kıldığını helal, haram kıldığını da haram kıldım!

Ey kızım Fatıma! Ey halam Safiyye! Allah katında makbul olacak ameller işleyiniz. Bana güvenmeyiniz. Çünkü ben, sizi Allah'ın gazabından kurtaramam!"

**"Andolsun
size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki
sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir.
O, size çok düşkün, mü'minlere karşı Raûf
(çok şefkatli) ve Rahîm (çok merhametli)dir."
(Tevbe Suresi, 128).**

Hız. Fatıma, Resûlü Ekrem (s.a.v.)'in hayatıta kalmış olan biricik kızıydı. Kâinatın Efendisi (s.a.v.)'in evlad sevgisini kendisiyle tatmin ettiği tek evladı. Hız. Fatıma, güzel ahlakta, yürüyüşte, oturuşta, kalkışta Peygamber Efendimiz (s.a.v.)'e en çok benzeyen evladıydı. Peygamberimiz (s.a.v.), hastalığının son gününde bir ara biricik kızı, güzel ahlak ve zerafet timsali Hız. Fatıma'yı yanına çağırdı. Hız. Fatıma gelince, O'nu sol tarafına oturttu O'na gizlice bir şey söyledi.

Hız. Fatıma'yı birden bir hüznün ve keder havası kapladı. Arkasından gözyaşları boşanmaya başladı. Peygamberimiz (s.a.v.) sonra Hız. Fatıma'ya gizlice bir şey daha söyledi. Bu defa, biraz önce gözyaşı döken Hız. Fatıma (R.Anha), birden gülümseyip sevinmeye başladı. O sırada orada bulunan Hız. Aışe, daha sonra bunun sebebini sorunca Hız. Fatıma şu cevabı verdi:

"Önce bana pek yakında dünyadan ve benden ayrılacağını söyledi. Bunun için ağladım. Sonra da ailem içinde en evvel bana sen kavuşacaksın, deyince de sevindim."

Güneş, batıya doğru kaymaktaydı. Peygamberimiz (s.a.v.)'in mübarek başı, Hız. Aışe'nin kuca-

Programa katılanlardan bir grup.

ğında, göğsüne dayalıydı. Dili Allah'ı zikirle meşguldü: "Allah'ım! Beni Refik-i A'lâ'ya ulaştır" duasını tekrarlıyordu. Bu esnada bile ümmetine irşad hizmetine devam ediyordu.

Ümmetine son derece şefkatli ve merhametli olan böyle bir peygamberin ümmeti olmak hepimiz için büyük bir iftihar vesîlesidir.

Peygamberimiz (s.a.v.), bu fânî dünyada artık son dakikalarını yaşıyordu. Bu esnada, Hz. Cebrâil, Hz. Azrâil ile birlikte geldi. Peygamberimizin hâl ve hatırını sordu. Sonra "ölüm meleği Azrâil içeri girmek için izin ister, dedi. Peygamberimiz (s.a.v.) müsaade edince, Hz. Azrâil içeri girerek Peygamberimizin önünde oturdu. "Yâ Resûlullah, yüce Allah senin her emrine itaat etmemi bana emretti. İstersen ruhunu alacağım. İstersen sana bırakacağım." dedi. Peygamberimiz, Hz. Cebrâil'e baktı. O da, "Yâ Resûlallah, Mele-i A'lâ seni beklemektedir" dedi. Bunun üzerine Peygamberimiz (s.a.v.) "Yâ Azrâil! Gel, memuriyetini yerine getir" buyurdu.

Peygamberimizin yanında su kabı vardı. İki elini suya batırıp ıslak ellerini mübarek yüzlerine sürdü. Mübarek dudaklarından "Lâ ilâhe illallah" cümlesi döküldü. Sonra ellerini yüzünden kaldırdı. Gözlerini evin tavanına dikti. "Allah'ım! Refik-i A'lâ" cümlesini tekrarlaya tekrarlaya 63 yaşında iken mübarek rûhu Refik-i A'lâ'ya yükseldi.

Allah Resûlü, ümmetine duyduğu eşsiz sevgi ve merhamet neticesinde, dünya ve ahiret saadeti için onlara tavsiyelerde bulunurdu. Kimi zaman verdiği bildirinin öneminden dolayı heyecanlanır, gözleri kızarır, sesi yükselir, sanki düşman tehlikesine karşı bir orduyu uyarıyormuşçasına celallendirirdi.

Bir defasında kendisiyle ümmetinin hâlini şöyle anlatmıştı: "Benimle ümmetimin durumu (geceleyin) ateş yakan kimsenin hâline benzer. Böcekler ve kelekler o ateşe düşmeye başlar. İşte ben de sizler ateşe girerken

kuşaklarınızdan tutup engellemeye çalışıyorum." Rahmet Elçisinin ümmetine olan düşkünlüğünü yüce Rabbimiz Tevbe Suresi'nin 128. ayetinde şöyle beyan buyurmuştur: "Andolsun size kendinizden öyle bir Peygamber gelmiştir ki sizin sıkıntıya uğramanız ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü'minlere karşı Raûf (çok şefkatli) ve Rahîm (çok merhametli)dir."

Bu ayet-i kerimenin incelendiğinde de anlaşılacağı üzere Allah Teâlâ ümmetine olan bu şefkatinden dolayı O'nu kendi isimlerinden "Raûf" ve "Rahîm" ile isimlendirmiştir.

Ümmetine son derece şefkatli ve merhametli olan böyle bir peygamberin ümmeti olmak hepimiz için büyük bir iftihar vesîlesidir. O'nu Refik-i A'lâ'ya intikalinin 1383. yıldönümü dolayısıyla bir kere daha selâm, sevgi, saygı ve salavât ile anmak için düzenlenen bu toplantıya katılan siz vefakâr kardeşlerimize takdir ve teşekkürlerimizi ileterek sözlerimi noktalarken, şairin yıllar önce:

*Uğrar isen ey bâd-ı sabâ Haremeyne
Ta'zîmimi arz eyle Resûlü's sekaleyne.*

diye yakardığı gibi yakararak rûh-u Resûlullah'a salât ve selamlarımızla sevgi ve saygılarımızı arz ediyor, hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyorum."

Programa katılanlardan başka bir grup.

Toplu Sünnet Topluma Hizmet

Geçmişimizi incelediğimizde gördüğümüz güzelliklerden biri de toplu sünnet tablosudur. Tarihimizi tezyin eden bu tablo, bazı devlet büyükleri ile hayırsever insanların görkemli törenlerle gerçekleştirdikleri güzellikleri sergileyen anlamlı bir tablodur. Atalarımızın ruhundaki incelik ve yüceliği yansıtan ve günümüz insanına ışık tutan bu ve benzeri tablolar, hepimiz için övünç vesilesi olan millî mefahirimizdendir.

Padişahların şehzadeleri, varlıklı vatandaşların çocukları ve torunları ile birlikte dar gelirli ailelerin çocuklarını da sünnet ettirip tertipledikleri sünnet düğünlerinde birlikte sevinip eğlenmelerine imkân sağlamaları, dayanışma duygusunun doruk noktaya ulaştığını gösteren duyarlı bir davranış olmasının yanında, geleceğin gençleri ile yöneticileri arasında tesis edilen dostluk ve kardeşlik duygularının temelini teşkil etmektedir.

Çocukluk çağında başlayan bu birlikteliğin daha sonraki yıllarda devam etmesine vesile olacak bu uygulamanın bazı farklılıkları da olsa, günümüze yansması memnuniyet verici bir gelişmedir.

Son yıllarda bazı vakıf, dernek ve benzeri sivil toplum örgütleri ile belediyelerce gerçekleştirilen toplu sünnet şöenleri de bu tarihî gelenekten kaynaklanmaktadır. Dar gelirliyi düşünen ve yoksula yardım elini uzatan milletimizin meydana getirdiği müesseselerle yetiştirdiği varlıklı insanlar, atalarımızın açtığı çığırdan giderek güçsüzü gözetme ve dar gelirliye destek olmada daim olmuşlardır. Bu cümleden olarak toplu sünnet geleneğini sür-

dürerek dar gelirli ailelerin sevinç ve saadetlerini paylaşma cihetine gitmişlerdir.

Sevindirerek sevinmeyi, mutlu ederek mutlu olmayı ilke edinen ve toplu sünneti gelenek hâline getiren YOYAV, geçen yıllarda gerçekleştirdiği bu hayırlı hizmeti bu yıl da programına aldı. Sünnet edilecek çocukların tespit ve tayini ile bedenlerine uygun giysilerin alımını ve sünnet işlemini gerçekleştiren uzman doktorların görevlendirilmesini ciddi bir program çerçevesinde belirleyen bu Vakıf, diğer hizmetlerinde olduğu gibi, bu hizmetine de büyük bir özen gösterdi.

Nisan ve Mayıs aylarında çevreye sünnet hizmeti ile ilgili duyuruları yaptı ve müracaatları

Dr. İbrahim Ateş sünnet olan Cengiz, İbrahim ve İsmail Dikmen kardeşler ile birlikte.

Sünnet şöleninden bir görüntü.

değerlendirip gerekli bilgileri tamamlayarak sünnet hazırlığına başladı. Sünnet edilecek çocukları tespit ve sünnet giderlerini temin etti.

Sağlık kurallarına uygun olan hijyenik mekânlarda uzman doktorlar tarafından yapılan sünnet işlemini 10-11 ve 12 Haziran günlerinde gerçekleştirip, çocukların yaraları iyileştikten sonra 16 Haziran 2015 Salı günü YOYAV Kültür Merkezi'nde görkemli sünnet şöleni tertipleyerek, sünnet olan çocuklarla ailelerinin mutluluklarını paylaştı. Şölene katılanlara öğle yemeği ikram etti ve çocuklara çeşitli hediyeler verdi.

Dr. İbrahim Ateş

Sünnet günlerinde ağlayan çocuklar, şölen gününde sanatkarların sergiledikleri gösteriler eşliğinde gülüp oynadılar ve erkeklığe adım atmanın tadını çıkardılar.

Bu yıl 1-9 yaşları arasında 14'ü Altındağ, 10'u Mamak, 9'u Demetevler, 6'sı Pursaklar, 6'sı Yenimahalle, 5'i Keçiören, 5'i Hasköy, 3'ü Seyranbağları, 2'si Çankaya, 2'si Dikmen, 2'si Akdere, 2'si Gülveren, 1'i Karapürçek, 1'i Batıkent, 1'i Yahyalar, 1'i de Yakup Abdal Köyü'nden olmak üzere 16 yerleşim merkezinden tespit edilen toplam 70 çocuğun sünnet kıyafetleri satın alınarak Haziran ayı başlarında dağıtımı yapıldı. Hazırlıkları tamamlanan 70 çocuk, 10-12 Haziran 2015 tarihleri arasında uzman hekimlere sünnet ettirilerek, yaralarının iyice iyileşmesini müteakip 16 Haziran 2015 Salı günü YOYAV Kültür Merkezi'nde ailelerinin de katılımıyla sünnet şöleni düzenlendi.

Eski Manisa Milletvekili Hüseyin Tanrıverdi ve çok sayıda davetlinin katılımı ile gerçekleştirilen şölen her yönü ile mükemmel ve görmeyi değer güzellikte idi.

Sünnet olan çocuklarla ebeveynleri ve çok sayıda yakınlarının katıldığı şölende duygulu dakikalar yaşandı. Palyaço gösterilerini izleyerek birlikte oynayıp eğlenen çocuklar, yakalarına takılan paraları almanın, hediye edilen balon ve bayraklara sahip olmanın mutluluğu içinde unutulmaz bir gün yaşadılar.

Çocuklarla ailelerinin mutluluğunu paylaşan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, şölende yaptığı konuşmada şunları söyledi:

Palyaço eşliğinden eğlenen çocuklar ve ailelerinden bir görüntü.

“Saygıdeğer veliler, sünnet olan sevgili yavrularımız!

Sünnet olup şölene gelen, dün ağlayıp bugün gülen gül yüzlü yavrularımızla aileleri onuruna düzenlediğimiz böylesine anlamlı ve önemli bir programda siz kıymetli konuklarımızla bir araya gelmenin sevinç ve saadeti içinde hepinizi sevgi ve saygı ile selamlıyor, sağlık ve saadette daim olmanızı diliyorum.

Sevgili çocuklar!

Sünnet operasyonunun acısına katlandınız, sabır ve sebat gösterip bu güne geldiniz. Acılar unutuldu, yaralar iyileşti, şehzadeler gibi sünnet giysilerini giyip şölene geldiniz. Hoş geldiniz, sefa-lar getirdiniz. Bugün sizin gününüz, gülün, oynayın, eğlenin. Hayat boyu güzel günler sizin olsun. Gülen yüzünüz hep gülsün. Gönlünüz iman ve vatan sevgisi ile dolsun. Yolunuz açık, alınız ak ve amacınız Hak olsun. Allah sizleri ailelerinize bağışlasın.”

Dr. Ateş’ten sonra kürsüye gelen Eski Manisa Milletvekili Hüseyin Tanrıverdi, YOYAV’ın yıllardır yürütegeldiği toplu sünnet hizmetlerinden biri olan böylesine güzel ve görkemli bir törende bulun-maktan duyduğu mutluluk ve memnuniyeti dilegetirdiği konuşmasında şunları söyledi:

“YOYAV’ın çok değerli başkanı İbrahim hoca-mız, çok değerli yöneticileri, mensupları, sünnet olan sevgili yavrularımız, saygıdeğer hanımefendi-ler, beyefendiler, sizleri sevgi ve saygı ile selamlı-yorum. Bugün YOYAV’da ayrı bir heyecan ve ayrı

bir mutluluk var. Bugün burada sünnet olan güzel yavrularımızın sünnet merasiminin şenliğini birlikte yapıyoruz. Bu yavrularımızın sünnet olması kimliği-nin tescili ve hangi medeniyete mensup olduğunun açık bir ifadesidir. Peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v.)’nın sünneti icra edilmektedir. Do-layısıyla sünnet olan yavrularımız kimliği yönüyle tescil edilmiş ve inşallah kişiliklerinin de aynı çizgi-de olmasını sağlayacak önemli bir işlemdir.

YOYAV Başkanımız Dr. İbrahim Ateş Bey’e içten teşekkür ediyorum. Böylesi güzel bir geleneği kendi kültürümüz içinde gerçekleştiriyor. Bakın bir-birimizi çok fazla tanımıyoruz, akraba değiliz. Ama

Hüseyin Tanrıverdi

böylesi bir törenle hepimiz birbirimizi tanıdık ve arkadaş olduk. Dr. İbrahim Ateş hocamız, önceki yıllarda YOYAV'da sünnet ettirilen çocukların kirvesi olduğu gibi, bu yıl sünnet olan 70 çocuğun da kirvesi olmuştur. Bu kirvelik kendisine ve YOYAV'a yakışıyor. Yıllardır yapılan sünnet şöleninin bu yıl 27.sini gerçekleştiriyorlar. 20 yıl önce babası burada sünnet olan kişinin şimdi kendisi sünnet oluyor. Dolayısıyla böyle güzel bir geleneğin hiç ınkıta uğramadan devam ettiriliyor olması çok önemlidir. Bundan sonra da bu güzel geleneği devam ettireceklerine inandığım YOYAV'lılarla, gönül dostlarını içtenlikle kutluyorum. Siz değerli velilerle yavrularımızın arasında bu sünnet şöleni vesilesi ile başlatılan dostluk ve kardeşlik duygularının hayat boyu devam etmesini diliyorum.

Ben tekrar YOYAV'a, YOYAV'ın değerli başkan ve yöneticilerine teşekkür ediyorum. Güzel yavrularımıza sağlıklar, mutlu gelecekler diliyorum. Ebeveynlerine Cenâb-ı Hak'tan mürüvvetlerini ve güzel günlerini göstermesini yüce Rabbimizden niyaz ediyorum. Hepinizi saygı ile selamlıyorum."

Şölen döner, ayran ve dondurmadan oluşan öğle yemeğinin ikram edilmesi ile noktalandı.

Sergilenen sevecen ve samimî davranışlarla sunulan hizmetler ve gösterilen ilgi ve ihtimamdan duydukları mutluluğu dile getiren aileler, YOYAV yetkilileri ile sünnet hizmetinin gerçekleştirilmesine katkıda bulunan dostlarına hayırlı dua ve dileklerde bulunarak şölen yerinden ayrıldılar.

Dr. İbrahim Ateş ve Hüseyin Tanrıverdi, sünnet olan çocuklardan biri ve şölene katılan kardeşi ile birlikte.

Dr. İbrahim Ateş ve Serpil Şahin, sünnet olan çocuklardan biri ile birlikte.

Dr. İbrahim Ateş ve Gültekin Alkan, sünnet olan çocuklardan biri ile birlikte.

Dr. İbrahim Ateş ve sünnet operasyonunu gerçekleştiren İbrahim Aydın, sünnet olan çocuklardan biri ile birlikte.

Dr. İbrahim Ateş sünnet olan çocuklardan biri ile birlikte.

Ramazan Kapımızda

Üç ayların yaklaştığı günlerde Hz. Peygamber (s.a.v.)'in yaptığı yakarışı duymayan Müslüman yoktur. Yaradan'a yaklaştıracı yakarışların yoğunlaştığı bu mübarek aylarda eller, diller ve gönüller Allah'a açılmakta ve dilekler Mevlâ-i Mûte'âl Hazretlerinin dergâh-ı izzetine arz edilmektedir.

İlki Allah'ın, ikincisi Resûlullah'ın, üçüncüsü de ümmet-i Muhammedin ayı olduğu bildirilen bu aylarda yapılan duaların makbul olacağına inanan Müslümanlar, cennet-i a'lâ'ya dâhil, rızâ-ı Rahmân'a nâil ve hayırlı muratlarının hâsıl olması için daha çok dua ederler. Bu cümleden olarak Hz. Peygamber (s.a.v.)'in üç aylar öncesi yaptığı: "Allah'ım! Recep ve Şaban'ı bize mübarek kıl ve bizi Ramazan'a kavuştur." mealindeki duayı teberraen tekrar ederek bir sünneti yerine getirmenin yanında, Recep ve Şaban'ın bereketine mazhar olma ve Ramazân-ı şerîfe erme niyazında bulunurlar.

Böylece ayların en hayırlısı ve en değerlisi olan Ramazan ayına ermenin beklentisi içinde olup, O'nu karşılamaya özen gösterirler. Gelmeden günler önce hazırlıklarını yapar, davranışlarına çeki-düzen verir, cami ve mescidlerle evlerinin temizliklerini tamamlar, sahur ve iftarlarda ihtiyaç duyulan gıda maddelerini temin eder, yapacakları hayır ve hasenâtla verecekleri zekât ve sadakaları gözden geçirir, katılacakları toplantılarla, ikram edecekleri iftarları ve yapacakları ziyaretleri programlarına alırlar. Bunlar ve benzeri hazırlıkları yap-

manın yanında diğer önlemleri de önceden alarak yılda bir defa ağırlandıran alışkanlık hâline getirdikleri Ramazân-ı şerîfi memnun etmenin gayreti içinde olurlar.

Yapılan bu hazırlıkları takdir ve tebrik eden YOYAV, Şaban ayının son gününde (Ramazan'a Bir Gün Kala) düzenlediği sohbet toplantılarında dile getirdiği doğru ve doyurucu bilgilerle davetlilerine aydınlatıcı açıklamalarda bulunmayı amaçlayan örnek programlardan birini daha gerçekleştirdi.

Önceki yıllarda Ramazan'a girerken düzenlediği toplantılarda önemli açıklamalarda bulunan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş, bu yıl da Ramazan'a bir gün kala 17 Haziran 2015 Çarşamba günü tertiplenen toplantıda duyulması ve uyulması gereken uyarıları içeren konuşmasında şu cümlelere yer verdi:

"En hayırlı zaman olan Ramazan'ın eşğine gelip, bu akşam ilk teravihi kılacak ve bu gece ilk sahura kalkacak olan kıymetli konuklar, bu yıl Müslümanların idrâk edecekleri 1435. Ramazanı kar-

**On bir ayın sultanı olarak bilinen
Ramazan ayı manevî olarak
ruhlarımızın temizlendiği,
ahlâken yüceldiğimiz bir rahmet,
bereket ve bolluk deryasıdır.**

**Ramazan'da sadece
ağzımıza ve midemize
oruç tutturmakla yetinmemeliyiz.
Düşüncelerimiz de oruç tutmalı.**

şilamakta olan değerli dostlar, Ramazan'a kıymet kazandıran hususiyeti öğrenip O'na sahip çıkma- larını ve sarılmalarını dilediğim sevgili kardeşlerim, basınımızın güzide temsilcileri!

Sabırsızlıkla beklediğimiz Ramazan-ı şerife kavuşmamıza sayılı saatlerin kaldığı böylesine önemli ve anlamlı bir zaman diliminde sizlerle bir araya gelip, yapılması gereken hazırlıklar hakkında bazı düşüncelerimi siz kıymetli konuklarımızla pay- laşmamıza vesile olan seçkin heyetinizi sevgi ve saygı ile selamlıyor, Ramazan'da estirilen manevî havayı doyaya tenneffüs edip, içerdiği oksijeni alan ve getirdiği rahmet deryasına dalan duyarlı ve diray- yetli Müslümanlardan olmamızı diliyorum.

Yüce Rabbimize şükürler olsun, bu yıl da Ramazân-ı şerife kavuşmak üzereyiz. Yarın itibarıyla gönül dünyamıza üç ayların üçüncüsü olan Ramazan ayını misafir edeceğiz. Ramazan ayının bütün gün ve geceleri feyiz, fazilet ve bereketlerle doludur. Üstelik bu ay içinde bulunan Kadir Gecesi, hiçbir maddî ve dünyevî ölçü ile değerlendirileme- yecek kadar ilahî ikramlarla donatılmıştır.

İnsan hayatı tekdüze değil, inişli çıkışlı. İnsanın kaderinde mutluluklar ile üzüntüler iç içe. Çoğu kez, mutlu olduğumuz kadar üzülür, üzüldüğümüz kadar da mutlu oluruz. Gün güne, ay aya, yıl yıla uymaz. İnsan, kendini mesut edecek güzel gelişmelere tanık olduğu gibi zaman zaman sarsıcı sıkıntılarla, streslerle ve iz bırakan acılarla karşılaşabilir.

Böyle durumlarda insana düşen nedir? İnsana düşen, mutlu olduğunda şükretmesini, sıkıntıya düştüğünde ise sabretmesini ve problemlerini so- ğukkanlı bir şekilde tedbirlerle, sistemli çalışmalar- la çözmesini bilmektir. Yani şükür, sabır ve gayret.

Bu durumda mübarek gün ve geceleri; mut- luluklarımız için şükürümüzü, sıkıntılarımız için de sabrımızı artırmak için karşımıza çıkan önemli bir fırsat olarak görmek mümkün. Düşününüz ki uzun bir yola çıktınız; hava sıcak, yorulunuz, buram buram ter döküyorsunuz. Diliniz damağınız kurudu. Dizlerinizde derman kalmadı. "Bir bardak soğuk su, bir gölgelik yok mu" diye elinizle alnınızı gölgeleyip uzaklara bakıyorsunuz.

Derken, suların aktığı, kuşların öttüğü, serin

Dr. İbrahim Ateş

gölgeliklerin bulunduğu güzel bir bahçe ile karşı- laşıyorsunuz. Tabii ki orada serinlemek, dinlenmek istersiniz. İstirahat ettikten sonra gideceğiniz yere ulaşabilmek ümidiyle rahatça yol alırsınız. Evet, böyle yaparsınız değil mi?

İşte mübarek gün ve geceler, yorgunluk veren meşakkatli işlerimiz arasında dinlenmek, soluklan- mak, yolun devamına hazırlanmak, hayatımızı göz- den geçirmek ve nefis muhasebesi (yapıp ettikleri- mizi gözden geçirmek) için bir durak, bir istasyon ve bir uğrak yeri gibi.

Hayatımızın hesabını yaparken, iyiliklerimizi, yararlı ve güzel davranışlarımızı nasıl artırırız? Hata ve noksanlarımızı nasıl giderebiliriz? Bu soru- ların doğru cevabını özümüzde bulmaya çalışırız.

Günahlarımıza tövbe ederiz. İbadetlerdeki noksanlarımızı bundan böyle gidermeye azmede- riz. Kur'ân okur, dinî bilgilerimizdeki eksikliklerimizi giderebilmek, doğru bilgilerimizi de geliştirebilmek için bu alana ışık tutan kitap ve dergilere göz atar, konuyla ilgili mev'ize ve sohbetleri dinleyerek özel- likle Kur'ân ve sünnetin anlam ve mesajı üzerinde düşünürüz, ibret ve ders alırız. Bütün bunlardan, gönlümüzü aydınlatacak ışıklı ilkeler edinerek, dinî hayatımızı yeniden değerlendirme çabası içinde oluruz.

Ramazan ayı iç dünya yolculuğuna çıkma ayı olmalıdır. Duygularımızı, hislerimizi, ruh dünyamızı keşfedebilmeli, yönetebilmeliyiz. Duygularımızı Müslüman edebilmeliyiz. Yüce Allah, "Ben, insan- ları ve cinleri sadece bana ibadet etsinler diye yarattım." buyurur.

İnsan dünyada ebedî kalacak bir varlık değil-

Programa katılanlardan bir grup.

dir. Mal-mülk toplamaya, şan-şöhret kazanmaya, mevki ve makam peşinde koşmaya gelmemiştir. Yönü ve yolu ahirete doğrudur. Öyleyse kalbimizin yönünü ahirete ve Allah rızasına çevirebilmeliyiz. Düşüncelerimiz, hayallerimiz, niyetlerimiz Allah rızasını kazanmaya yönelik olmalıdır. Duygularımızı kontrol edebilmeliyiz. Düşünce ve hayallerimiz, hazarımızı tatmin etmeye yönelik mi, ebedî saadeti kazanmaya mı çevrilmiş?

Dünyaya ait işler cam parçası hükmündedir. Ebedî saadeti kazanmaya yönelik ameller elmas değerindedir. Ömrümüzün sonunda elmasları mı, camları mı kazanmış olacağız? Cam-elmas muhasebesini içimizde daima diri tutabilmeliyiz. Yoksa, ayağımız kayar.

“Ameller, niyete göredir” buyurur sevgili Peygamberimiz (s.a.v.). Niyetlerimizi düzeltmeden, işlerimizi düzeltmeyiz. Niyetleri, duyguları, hisleri ve hayalleri kontrol edebilmek, manevî dünyamızı Allah rızasını kazanmak için dizayn edebilmek çok önemli. Bunun için sürekli içe doğru yolculuğa ihtiyacımız var. Bol bol Kur’ân okumaya, hadis okumaya, dini bilgiler edinmeye, sohbetlere katılmaya, zikretmeye ihtiyacımız var. Öğrendiklerimizi tefekkür edebilmek, iç dünyamızı tefekkürle derinleştirmek ve zenginleştirmek çok önemli.

“Bir saat tefekkür, bir sene ibadetten daha hayırlıdır” buyurur sevgili Peygamberimiz (s.a.v.).

Dünyayı bir pazar yerine benzetir, ünlü düşünür Epiktetos. İnsanların bir kısmı almaya, bir kısmı satmaya gelir. Bazı insanlar iyi şeyler yemek, iyi şeyler giyinmek, gezip tozmak isterler. Epiktetos’un böyle insanlarla ilgili hükmü çok net: “İneklerle do-

muzlar da konuşabilselerdi konuları yeme ve içme üzerine olurdu.”

İnsanı insan yapan, onu yükselten ve yücelten manasıdır.

Pir Sultan Abdal ne güzel ifade eder:

“Şu âdem dedikleri / El ayakla baş değil;
Âdem manaya derler / Suret ile kaş değil.”

Ramazan’da sadece ağzımıza ve midemize oruç tutturmakla yetinmemeliyiz. Düşüncelerimiz de oruç tutmalı. Bize sevap kazandıracak şeyler düşünmeliyiz. Bizi cennete götürecek ameller ve davranışlar yapmayı hayal etmeliyiz. Gözümüzle helâle bakmalı, onları haramlardan sakındırmalıyız. Dinlediğimiz müzik bize Allah’ı ve ahreti hatırlatmalı, dünyaya yönelik hevâ ve heveslerimizi tahrik etmemeli. Elimiz helale uzanmalı, ayağımız helâle doğru yürümeli. Yolumuz meyhaneye, kumarhaneye, kahvehaneye değil; camiye, iş yerine, kütüphaneye çıkmalı. Dilimizde dünyaya ait duygu, düşünce ve hayaller ifade eden şarkılar, türküler yerine; zikirler, dualar ve Kur’ân sûreleri olmalı.

Duygu, düşünce ve hayallerimizi Kur’ân okuyarak, dua ederek, tefekkür iklimine yolculuk yaparak iyiye, güzele, helâle, ahirete yönlendirmeliyiz ki fânî dünyada cenneti kazanabilelim.

Bilindiği gibi üç ayların kendilerine mahsus bazı özellikleri vardır. Ancak Ramazan ayının özelliği diğer aylardan daha farklıdır.

On bir ayın sultanı olarak bilinen Ramazan ayı manevî olarak ruhlarımızın temizlendiği, ahlâken yüceltiğimiz bir rahmet, bereket ve bolluk deryasıdır. Ramazan ayı, ibadet ayıdır. Çünkü İslâm’ın beş

**“Ey iman edenler!
Oruç sizden önce gelip geçmiş
ümmetlere farz kılındığı gibi
size de farz kılındı.
Umulur ki, korunursunuz.”
(Bakara, 183)**

temel şartından birisi olan oruç bu ayda tutulmakta, teravih namazları bu ayda kılınmaktadır. Toplu olarak mukabeleler bu ayda okunmakta ve Müslümanlar bu ayda Kur’ân-ı Kerîm’i defaatle hatmetmeye gayret göstermektedirler.

Hz. Peygamber (s.a.v.): “Her kim Ramazân-ı şerîfin gecelerinde ibadetin sevabına inanarak ve mükâfatını umarak Allah rızası için teravih namazını kılsa geçmiş günahları bağışlanır.” buyurmaktadır.

Kur’ân-ı Kerîm, sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)’e bu ayda indirilmeye başlanmıştır. Feyz ve bereketi saymakla bitmeyen bu mübarek ayı Müslümanlar gâfletle geçirmemeli ve O’nun manevî nimetlerinden doya doya nasibini almaya çalışmalıdır.

Her müslümanın kutsal kitabımız Kur’ân-ı Kerîm’in Bakara Suresi’nin mealleri aşağıda arz edilen 183-186. ayetlerini dikkatle okuyup oruç ibadeti ve Ramazan ayının fazileti ile Yaradan’a yakarışın O’na yaklaşmadaki yerini anlamanın gayreti içinde olmalıdır.

“Ey iman edenler! Oruç sizden önce gelip geçmiş ümmetlere farz kılındığı gibi size de farz kılındı. Umulur ki, korunursunuz.”

“Sayılı günlerde olmak üzere (oruç size farz kılındı). Sizden her kim hasta yahut yolcu olursa ‘tutamadığı günler kadar’ diğer günlerde kaza eder. (İhtiyarlık veya şifa umudu kalmamış hastalık gibi devamlı mazereti olup da) oruç tutmaya güçleri yetmeyenlere bir fakir doyumu kadar fidye gerekir. Bununla beraber kim gönüllü olarak hayır yaparsa, bu kendisi için daha iyidir. Eğer bilerseniz (güçlüğüne rağmen) oruç tutmanız sizin için daha hayırlıdır.”

“Ramazan ayı insanlara yol gösterici, doğrunun ve doğruyu eğriden ayırmanın açık delilleri olarak Kur’ân’ın indirildiği aydır. Öyle ise sizden Ramazan ayını idrâk edenler onda oruç tutsun. Kim o anda hasta veya yolcu olursa (tutamadığı günler sayısınca) başka günlerde kaza etsin. Allah sizin için kolaylık ister, zorluk istemez. Bütün

**“Ramazan ayı
insanlara yol gösterici,
doğrunun ve doğruyu eğriden
ayırmanın açık delilleri olarak
Kur’ân’ın indirildiği aydır.
Öyle ise sizden
Ramazan ayını idrâk edenler
onda oruç tutsun...”
(Bakara, 185)**

bunlar, sayıyı tamamlamanız ve size doğru yolu göstermesine karşılık, Allah’ı tazim etmeniz ve şükretmeniz içindir.”

“Kullarım sana, beni sorduğunda (söyle onlara): Ben çok yakınımdır. Bana dua ettiği vakit dua edenin dileğine karşılık veririm. O hâlde (kullarım da) benim davetime uysunlar ve bana inansınlar ki, doğru yolu bulalar.”

Ramazân ayı mağfiret, bereket, huzur ve feyiz ayıdır. Bu mübarek ayda tutulan oruçlarla, tilâvet edilen hatm-i şeriflerle, kılınan teravih namazlarıyla, yapılan çeşitli infaklarla, kısaca iftar, sahur ve camilerin dolup taşıdığı cemaatlerle bambaşka bir atmosfer oluşur. Ayrıca, İslâm’ın önemle üzerinde durduğu maddî ve manevî temizlikler de bu ayda doruk noktaya ulaşır. Ramazan günlerinde insanlar birbirini daha iyi anlarlar. Dolayısıyla sevgi, saygı, dertleşme, paylaşma gibi güzellikler hayatîyet kazanır. Böylece özlenen huzur ve istikrar da kendiliğinden ortaya çıkar.

Ramazân ayının bir başka önemli özelliği de oruç ayı olmasıdır. Oruç ise kötülöklere karşı bir siperdir. Bu bakımdan oruçla sadece iştah ve şehvet dizginlenmez, aynı zamanda el, dil ve diğer âzâlarla yapılan kötü ve çirkin davranışların azaldığı da açıkça fark edilir. Buna mukabil dinî vecibelerde bir yoğunluk, ahlâkî çöküntüde bir frenleme görülür. Zaten Allah Resûlü (s.a.v.): “Ramazan ayı girince cennet kapıları açılır, cehennem kapıları kapanır, şeytanlar da zincire vurulur.” buyurmuşlardır.

Bu ayda fakirlere yapılan yardımlarla, kerem ve cömertliğin hazzı yaşanır. Zaten cimrilik ve pıntılık müslümana hiçbir zaman yakışmaz. Ramazan ayı, diğer aylarda bulunmayan özel bir iklim ve atmosfere sahiptir. Dolayısıyla O’na “on bir ayın sultanı” denilmiştir. Her Müslüman bu manevî havayı doya doya teneffüs etmeli, bu fırsatı çok iyi değerlendirmelidir.

Yıl içinde gevşeyen manevî hayat iplerinin, bu

mübarek ayda düşümlerini tekrar sağlamlaştırmalıdır. Bu ay, şarj olma ayı olarak algılanmalıdır. Normal olarak yaşanan ibadet hayatının bu ayda biraz daha yoğunlaştırılması gerekir. Bunun örneğini Resûlullah (s.a.v.) bize vermiştir. Bu ayda diğer aylara oranla Peygamber Efendimiz (s.a.v.) Rabbine daha çok yönelmiştir. Özellikle Ramazan'ın son on günü Mescidde i'tikâfa girerek kendini dış dünyadan soyutlayıp Allah'a ibadete adanmıştır.

İşte Resûlullah (s.a.v.)'ın bu örnek tavrı bizlere, kudsiyeti Rabbânî olan bu mübarek günlerde, bizlerin de normal ibâdet hayatlarına ilaveler yaparak iyilikleri yaşama, kötülüklerden uzak durma ameliyesinde daha dikkatli olma ve gevşeyen manevî bağlarımızı pekiştirme, bu alışkanlığımızı da diğer aylara yayma mesajı vermektedir.

Öyleyse ibâdetler ve hayırlar için bir mevsim ve mü'minlere açık bir panayır olan Ramazan ayı, insanlığı karanlıktan aydınlığa çıkaran öldürücü ideoloji ve süflî ihtiraslardan kurtaran, İslâm inkılâbının kanunlarını ihtiva eden Kur'ân-ı Kerîm'in indirilmeye başlandığı bir ay olarak incelendiği zaman, bütün mü'minlere kapılarını açmış amelî eğitim yaptırarak çok güçlü bir mektep olduğu görülür.

Bu Ramazan mektebi; namaz, oruç, fıtır sadakası, tefekkür ve Kur'ân okuma gibi yoğun amelî dersleriyle ruhun, nefis üzerinde hâkim olmasını sağlayan terbiye kanunlarını pekiştirerek ta'lim etmektir. Bu yüce mektebin müfredatına gönül vererek geçmiş on bir ayın muhasebesini yapan ve bu muhasebeyi yapanlar gelecek on bir aya beden ve rûhen hazırlanan ve böylece İslâm dininin hayat kanunlarını yaşama aşkıyla şarj olan mü'minler, Resûlullah (s.a.v.)'ın ifadesiyle "analarından doğdukları gün gibi saf ve günahsız olarak" Yüce Mevlâ'mızdan "rıza" diploması alırlar.

Ramazan mektebinden geçer not olarak mezun olanlar, mezuniyetlerine yakışan bir tavırla Ramazan'da edindikleri iyi alışkanlıklar ve ibadetlere olan düşkünlüklerini hayatlarının devamında da sürdürmelidirler. Sadece Ramazan'da Allah'ın rızasına uygun davranıp, Ramazan'dan sonra hevâ ve hevesin güdümüne girmeyi İslâmı uzlaştırmak mümkün değildir. Aslında Müslüman, her ayını Ramazan, her gecesini de Kadir bilerek Rabbine

"Ey müslümanlar!

Üzerinize öyle büyük bir ay gölge vermek üzeredir ki, bu aydaki bir gece -ki bu Kadir gecesidir- bin aydan hayırlıdır (daha faydalıdır).

Allah Teâlâ, bu ayda, her gün oruç tutulmasını emretti.

Bu ayda, geceleri terâvîh namazı kılmak da sünnettir.

Bu ayda, Allah için ufak bir iyilik yapmak, başka aylarda, farz yapmak gibidir.

Bu ayda, bir farz yapmak,

başka aylarda yetmiş farz yapmak gibidir.

Bu ay, sabır ayıdır. Sabredenin gideceği yer Cennettir.

Bu ay, iyi geçinmek ayıdır.

Bu ayda mü'minlerin rızkı artar.

Bir kimse, bu ayda, bir oruçluya iftâr verirse, günahları affolur. Hak Teâlâ, onu Cehennem ateşinden âzâd eder. O oruçlunun sevâbı kadar, ona sevâp verilir."

(Hadîs-i Şerîf)

olan kulluk vazifesini sürekli bir şekilde ayakta tutmalıdır.

Müslüman, kulluğunu ihlal edecek her davranıştan ömrü boyunca, bütün zaman dilimlerinde uzak kalıp, Allah'a yaklaştıran her amele koşarak ulaşmak zorundadır. "Allah'a şükreden bir kul olmayayım mı?" diyen sevgili Peygamberimiz (s.a.v.)'in çizgisini kendine rota edinerek, tağutların sultasından kendini kurtarıp "Allah'a şükreden bir kul" olmayı her an öncelemelidir.

Ramazan mektebinin müdâvim öğrencileri, bu ayı bu duygu ve düşüncelerle değerlendirip rıza diploması almalıdır.

Ebu Hureyre (r.a.)'dan rivayet edilen bir hadis-i şerîfte Ramazan'ın bazı özelliklerini dile getiren sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) şöyle buyurmuştur: "Ümmetime, Ramazan-ı şerîf ayında beş haslet (özellik) verilmiştir ki, onlar kendilerinden evvel hiçbir ümmete verilmemiştir:

1- Oruçlunun ağız kokusu Allah indinde misk kokusundan daha hoştur.

2- İftar edinceye kadar melekler onlar için istiğfar eder.

3- Allah Teâlâ her gün cennetini süsler sonra (ona hitaben) yakında Salih kullarım kendilerinin sıkıntı ve eziyetleri atıp sana varacaklar, buyurur.

4- O ayda azgın şeytanlar zincire vurulur, başka ayda yaptıklarına o ayda ulaşamazlar.

5- Ramazan-ı şerîfin son gecesinde (oruç tutan kullar) affolunurlar.

Ashaptan Amr b. Mürre'nin Peygamberimize

**“Bu ayda şu dört şeyi çok yapınız!
Bunun ikisini Allah Teâlâ çok sever.
Bunlar, ‘Kelime-i şehâdet söylemek’
ve ‘istiğfâr etmektir.’
İkisini de, zaten her zaman
yapmanız lâzımdır.
Bunlar da, ‘Allah Teâlâ’dan Cennet’i
istemek’ ve ‘Cehennem ateşinden
O’na sığınmaktır.’
(Hadîs-i Şerîf)**

oruç tutarsam hangi zümreden olurum sorusu üzerine Peygamberimiz “Siddıklar ve şehidler zümresine iltihak etmiş olursun.” cevabını vermiştir.

Büyük sahâbî Selmân-ı Fârisî (r.a.)’nin rivâyet ettiğine göre, Peygamber Efendimiz (s.a.v.), bir sene, Medîne-i Münevvere’deki Mescid-i Nebevî’de, “Şabân-ı muazzam ayı”nın son günü îrâd buyurdıkları bir hutbelerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Ey müslümanlar! Üzerinize öyle büyük bir ay gölge vermek üzeredir ki, bu aydaki bir gece -ki bu Kadir gecesidir- bin aydan hayırlıdır (daha faydalıdır). Allah Teâlâ, bu ayda, her gün oruç tutulmasını emretti. Bu ayda, geceleri terâvîh namazı kılmak da sünnettir. Bu ayda, Allah için ufak bir iyilik yapmak, başka aylarda, farz yapmak gibidir. Bu ayda, bir farz yapmak, başka aylarda yetmiş farz yapmak gibidir. Bu ay, sabır ayıdır. Sabreden gideceği yer Cennettir. Bu ay, iyi geçinmek ayıdır. Bu ayda mü’minlerin rızkı artar. Bir kimse, bu ayda, bir oruçluya iftâr verirse, günahları affolur. Hak Teâlâ, onu Cehennem ateşinden âzâd eder. O oruçlunun sevâbı kadar, ona sevâp verilir.”

Resûlullah (s.a.v.)’ın bu hutbesini dinleyen ashâb-ı kirâm (R.Anhüm) dediler ki:

“Yâ Resûlallah! Her birimiz, bir oruçluya iftar verecek (onu doyuracak) kadar zengin değiliz. Biz, bu büyük sevaptan mahrum mu kalacağız?”

Resûlullah (s.a.v.), ashâbına şöyle cevap verdi:

“Bir hurma ile iftâr verene de, yalnız su ile oruç açtırana da, biraz süt ikrâm edene de, bu sevâp verilecektir. Bu ay, öyle bir aydır ki, ilk günleri rahmet, ortası mağfiret ve sonu Cehennemden âzâd olmaktadır. Bu ayda, emri altında olanların vazifelerini hafifletenleri Allah Teâlâ affedip Cehennem ateşinden kurtarır.”

“Ramazân ayı bereket ayıdır. Allah Teâlâ bu

ayda, günahları bağışlar, duâları kabûl eder. Bu ayın hakkını gözetin! Ancak Cehenneme gidecek olan, bu ayda rahmetten mahrum kalır.”

Peygamber Efendimiz (s.a.v.), hutbelerinin devamında şöyle buyurmuşlardır:

“Bu ayda şu dört şeyi çok yapınız! Bunun ikisini Allah Teâlâ çok sever. Bunlar, ‘Kelime-i şehâdet söylemek’ ve ‘istiğfâr etmektir.’ İkisini de, zaten her zaman yapmanız lâzımdır. Bunlar da, ‘Allah Teâlâ’dan Cennet’i istemek’ ve ‘Cehennem ateşinden O’na sığınmaktır.’ Bu ayda, bir oruçluya su veren bir kimse, kıyâmet günü susuz kalmayacaktır.”

Gufranla tüllenen Ramazan ayını en güzel şekilde değerlendirmek isteyen müminler, orucun yanı sıra Kur’ân-ı Kerîm, sadaka ve nafilâ namazlar gibi ibadetlerle meşgul olurlar. Ancak bütün bunların yanı sıra Ramazan, ahlakî kazanımlar için de büyük bir fırsat oluşturmaktadır.

Her yıl mübarek Ramazan’a kavuşup da oruç tutmaya başladığımızda öncelikle aklımıza aç kalma, iftar, sahur, teravih, davetler gibi zâhirî kısmıyla alakalı şeyler gelir. Ramazan’ın ruhunu oluşturan ahlakî güzelleşme, Allah’a yakınlık kazanma, manen durulma, fabrika ayarlarımıza geri dönme, ruhen hassasiyet kesbetme, kendimize zarar verdiğini düşündüğümüz alışkanlık ve davranışlardan uzaklaşma, yararına inandığımız hususları daha çok yapma ve bu bir aylık yaşam tarzını tüm yıla taşıma gayretinde olma gibi hususlar ise çoğu zaman ikinci planda düşündüğümüz şeylerdir.

Bunları hayata geçirme adına ne yapabiliriz? Her yıl en azından bir husus üzerine nasıl odaklanabilir ve o hususu ikinci bir fıtrat hâline nasıl getirebiliriz? Savm kelimesi Arapçada sevdiğimiz bir şeyi terk etme, ondan uzak durma manasına geliyor. Biz bunu daha çok yeme, içme ve cinsel münasebetten uzak durma olarak ele alıyoruz. Lakin hadîsin ifadesiyle bunları yaptığı halde sû-i ahlaktan uzak durmayan bir kişinin açlık ve susuzluğuna Allah’ın ihtiyacı yoktur. Demek ki orucu oruç yapan hakikatte onun iç derinliği ve ahlakımıza, davranışlarımıza kattığı değişiklik ve gelişim yönüdür. Bu minvalde, oruç tutmanın yanında günlük alışkanlıklarımızda, bağımlılık hâline getirdiğimiz hususlarda ne tür bir değişiklik yapabiliriz, onu da düşünmemiz gerekmektedir. Ramazan münasebetiyle kendimize şu soruları sormalıyız: “Ramazan’ın sonunda nasıl bir insan olmak istiyorum? Beni manen yaralayan, zayıflatan hangi husus, alışkanlık ya da davranıştan uzaklaşmak istiyorum? Hayatımda dargın olduğum, helallik almam gereken kimler var ve bu Ramazan’da nasıl onlarla aramı düzeltir ve

manevî ağırlığından kurtulurum? Bu Ramazan'da hayatıma, aile huzuruma, manevî dünyama, güzel alışkanlıklarıma ne katabilirim?"

Bu ayın Ramazan olduğunu unutmamalı ve bu sorulara uygun cevaplar bulmanın gayreti içinde olmalıyız. Bu vesile ile ders alınması dileğiyle geçmişte bir çobanın hikayesini sizlerle paylaşmak isterim:

Yaşlı bir çoban sürüsünü otlatmak için yaylaya çıktığında tepeye yakın bir elma ağacının altında dinlenir ve eğer mevsimiyse, onunla konuşarak: "Hadi bakalım evladım, derdi. Bu ihtiyarın elmasını ver artık." Ve bir elma düşerdi, en güzelinden, en olgunundan. Yaşlı adam cebindeki çakısını çıkararak onu dilimlere ayırır ve küçük bir tas yoğurtla birlikte ekmeğine katık ettikten sonra babasından kalan Kur'an'ını okumaya koyulurdu.

Çoban bu ağacı yirmi yıl kadar önce diktiğinde sık sık sular, bunun içinde büyükçe bir güğüme doldurduğu abdest suyundan geriye kalanı kullanırdı. Elma ağacının kökleri, belki de bu sularla kuvvet bulmuş ve kısa sürede serpilip meyve vermeye başlamıştı.

Çoban o zamanlar henüz genç sayıldığından şöyle bir uzandı mı en güzel elmayı hemen koparırdı. Fakat aradan geçen bunca yıl içinde beli bükülüp boyu kısalmış, ağacınkiyse bir çınar gibi büyüüp göklere yükselmişti. Ama boyu ne olursa olsun, ağaç yine de yavrusu değil miydi? Onu bir evlat sevgisiyle okşarken: "Ver yavrum, derdi, gönder bakalım bu günkü kismetimi." Ve bir elma düşerdi hiç nazlanmadan, yıllar boyu hiçbir gün aksamadan. Köylüler, uzaktan uzağa gözledikleri

Okunan hatm-i şeriflerin duasını Dr. İbrahim Ateş yaptı.

bu hadiseyi birbirlerine anlatıp yaşlı çobanın veli bir zat olduğunu söylerlerdi.

Yaşlı adam, ağacın altında dinlenip namazını kıldığı bir gün, yine elmasını istedi. Ancak dallar dolu olmasına rağmen nedense bir şey düşmemişti. Sonra bir daha, bir daha tekrarladı isteğini. Beklediği şey bir türlü gelmiyordu. Gözyaşları, beyaz sakalını ıslatırken, ağacın altında uzaklaşıp koyunların arasına attı kendini.

Yavrusu, meyve verdiği günden bu yana ilk defa reddediyordu onu. İhtiyar hayvanlarını usulca toplayıp köye doğru yöneldiğinde, aşağıdaki caminin minarelerinden yankılanan ezan sesiyle irkildi birden. Yeniden doğmuştu sanki çoban. Bir şey hatırlamıştı. Çocuklar gibi sevinerek ağacın yanına koştu ve ona şefkatle sarılırken: "Canım" dedi, hıçkırıp ağlayarak. "Benim güzel evladım, mis kokulum. Şu unutkan ihtiyarı üzmeden önce neden söylemedin, bu günün Ramazan'ın ilk günü olduğunu?"

İftarımız İftihârımızdır

Allah Teâlâ'nın insanlara ihsân ettiği imkânları, onlardan yoksun olanlarla paylaşma şekillerinin başta gelenlerinden biri de açları doyurmaya yönelik ikramlardır. Bu hususla ilgili hadîs-i şerîflerinden birinde: "Amellerin en faziletlisi, bir müslümanın ayıbını örtmek, karnını doyurmak ve bir ihtiyacını karşılamak suretiyle onu sevindirmektir." buyuran sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) bu gerçeğe işaret etmiştir.

Bir başka hadîs-i şerîfinde de: "Cennette içi dışından, dışı içinden görülen şeffaf köşkler vardır. Bunlar tatlı ve yumuşak konuşan, yemek yediren ve insanlar uykuda iken namaz kılanlar içindir." buyurarak yemek yedirmenin ecir, cennet olan değerli davranışlardan olduğunu dikkatimize getirmiştir.

Dolayısıyla misafire ikram etmenin, muhtacın ihtiyacını gidermenin ve oruçluya iftar ettirmenin Allah katındaki değerini dile getirerek, insanları böylesi güzel davranışlarda bulunmaya teşvik etmiştir.

(Soldan sağa) Yüksel Özkan, Gülnur Ateş, Hüseyin Tanrıverdi, Dr. İbrahim Ateş ve Yük. Müh. Dr. İ. Ertan Yülek iftarda birarada.

Hz. Peygamber (s.a.v.)'den nakledilen bu hususla ilgili yönlendirici ve yüreklendirici hadîs-i şerîflerden bir kaçısı da şunlardır:

"Sizden herhangi birinizin yemek sofrası, misafirin önünde bulunduğu müddetçe melekler onun için istiğfar ederler."

"Kardeşlerinin yiyip de artırdıkları yemeği yiyenden o yemeğin hesabı sorulmaz."

"Kul, dostları ile yediğinden hesaba çekilmez."

"Kul üç yemekten mes'ul değildir. Bunlar sahur, iftar ve dostları ile yediği yemektir."

Bunlar ve benzeri hadîs-i şerîflerden esinlenen atalarımız, insanları doyurmak için tarih boyunca birçok müesseseler meydana getirmişlerdir. İmaretler, aş evleri, misafirhaneler ve benzeri mekânları yaparak aç ve muhtaç insanların hizmetine sunmuşlardır. Bu maksatla kurdukları vakıfların gelirleri ile hedefledikleri hayırlı hizmetleri devam ettirmişlerdir. Böylece darda kalana dost, aç kalana arkadaş ve yolda kalana yoldaş olmuşlardır.

Dost ve arkadaşlarına verdikleri ziyafetlerin yanında, misafirleri ağırlamaya ve açlıktan kıvranan insanları doyurmaya özen göstermişlerdir. İmkânlarını ihtiyaç sahibi insanlardan esirgememişler, "misafir rızkı ile gelir" mealindeki hadîs-i şerîf ile "misafir on kismetle gelir, birini yer, dokuzunu bırakır" diyen anlamlı sözünü göz önünde bulundurarak ikramı ihmal etmemişlerdir.

Misafire yedirmek ve sadaka vermekle insanın eli daralmaz demişler ve fakir-zengin ayrımı yapma-

İftara katılanlardan bir grup.

dan herkese yedirip, bolca ikram etmişlerdir. Bilhassa oruçlulara iftar yemeği ikram etmeye ayrı bir özen göstermişlerdir.

Selmân-ı Fârisî (r.a.)'nin rivayet ettiği Ramazan ayı ile ilgili uzunca bir hadîs-i şerîfte geçen: "... Bir kimse bu ayda (Ramazan'da) bir oruçluya iftar verirse, günahları af olur. Allah Teâlâ onu cehennem ateşinden âzâd eder. Oruçlunun sevabı kadar ona sevap verilir... Bu ayda bir oruçluya su veren bir kimse kıyamet günü susuz kalmayacaktır..." cümlelerini duyan Müslümanlar, oruç tutan insanlara iftar vermede yarış etmişlerdir.

Bu inanç ve anlayışla Ramazan aylarında düzenlenen iftar sofralarının kültürümüzde ve sosyal hayatımızda müstesna bir yeri ve değeri vardır. Zira bu sofralarda, kulu Allah'ın rızasına erdirecek oruç ibadetini ifa etmenin sevinci ile inanç, amaç ve bilinç birliğinin mutluluğu yaşanmaktadır. Dolayısıyla en güzel sofraya paylaşılan sofraya, en güzel paylaşma şekli de iftar sofralarında sergilenendir.

Bu gerçeğin bilincinde olan YOYAV, davasına destek veren dostları ile dar gelirli kardeşlerini yıllardır düzenlediği iftar sofralarında bir araya getirmeye çalışmaktadır.

27 yıldır yürüte geldiği hayrî, sosyal ve kültürel hizmetlerin yanında, toplu iftar sofraları tertiplemeyi güzel bir gelenek hâline getiren bu Vakıf, geçen yıllarda düzenlediği iftar programlarının benzerlerini bu yıl da gerçekleştirmenin gayreti içinde oldu. 1'i bazı mensupları ile dostlarına, 5'i de dar gelirli ailelere olmak üzere 6 iftar vermeyi programına aldı.

Bu iftarların ilki, 19 Haziran 2015 Cuma (Ramazan'ın 2.) günü bazı mensupları ile dostlarına, ikincisi 23 Haziran 2015 (Ramazan'ın 6.) günü, üçüncüsü 26 Haziran 2015 Cuma (Ramazan'ın 9.) günü, dördüncüsü 30 Haziran 2015 Salı (Ramazan'ın 13.) günü,

beşincisi 3 Temmuz 2015 (Ramazan'ın 16.) günü, altıncısı da 10 Temmuz 2015 Cuma (Ramazan'ın 23.) günü dar gelirli ailelere verilecek şekilde planlandı.

YOYAV Kilis Şubesi de 7 Temmuz 2015 Salı (Ramazan'ın 20.) günü Kilis İl Müftülüğüne bağlı Hafızlık Kur'an Kursu öğrencilerine iftar vermeyi programına aldı.

19 Haziran 2015 Cuma (Ramazan'ın 2.) günü verilen iftar yemeğinden sonra konuklarına kısa bir selamlama konuşması yapan YOYAV Genel Başkanı Dr. İbrahim Ateş şunları söyledi:

"Davetimize icabet edip iftar sevincini paylaşma nezaketini gösteren saygıdeğer konuklar, değerli dostlar, sevgili kardeşlerim, basınımızın güzîde temsilcileri!

Mübarek Ramazan-ı şerîfin üç diliminin ilki olan rahmet diliminin ikinci gününe denk gelen ilk Cuma gününde Vakfımızın çatısı altında düzenlediğimiz iftar sofrasında siz kıymetli konuklarımızı ağırlayarak iftar sevincini paylaşmanın sevinç ve saadeti içinde seçkin heyetinizi sevgi ve saygı ile selamlıyor, şerefli varlığınıza salonumuzu ve soframızı onurlandırma-

İftara katılanlardan başka bir grup.

nızdan dolayı hepinize hürmet ve muhabbetlerimizle takdir ve teşekkürümüzü arz ederek hoş geldiniz diyorum.

Ramazan'ın rahmet diliminde ve ilk Cuma gününde düzenlenen böylesine anlamlı ve önemli bir iftar sofrasında bizleri sizlerle buluşturup sevindiren yüce Rabbimizden, cennet-i alada da bir araya getirip sevindirmesi temennisi ile sözlerime başlarken, orucumuzun makbul, dualarımızın müstecab, kulluğumuzun kıvamlı ve dostluğumuzun devamlı olmasını niyaz ediyorum.

İftar sevincini, davasına destek veren dostları ve himayesi altındaki dar gelirli kardeşleri ile paylaşmayı güzel bir gelenek hâline getirerek bugün siz kıymetli konuklarını ağırlayan Vakfımız, önümüzdeki haftalarda da 80'er kişiden oluşan beş grupta daha aynı sevinci paylaşacaktır.

Kıymetli konuklar!

Sıyâmı ve kıyamı ile kulluğun kıvâmına vesîle olan mübarek Ramazan ayının içerdiği ibadetlerin başında gelen oruçla ilgili sözcüklerden biri de iftar sözcüğüdür. Bu sözcük, gün boyu oruç tutan Müslümanların akşam vakti girip ezan okununca oruçlarını açmak için yenilen veya yedirilen yemek için kullanılan bir sözcüktür.

Yapılan ikramlarla yedirilen yemeklerin en değerlisi ve en anlamlısı olan bu yemek amaç, ihtiyaç ve sevinç bakımından yenilen ve yedirilen yemeklerin en sevimli ve en değerli olanıdır.

Tabii, yemek yedirip, aç doyurmak, kişinin cennete girmesine vesîle olan üç önemli işten biridir. Ancak Allah rızası için oruç tutan kimseye ikram edilen iftar yemeğinin ecri daha farklı ve faziletlidir. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadîs-i şerifinde: "Aranızda selamı yayın (yani selamlaşın), yemek yedin ve gece insanlar uykuda iken namaz kılın. Selametle cennete girin." buyurmuştur.

Bu hadîs-i şeriften anlaşılacağı üzere, aç insanlara yemek yedirip karınlarını doyurmak, cennete girmeye vesîle olan üç önemli davranıştan biridir. Bunun için Yunus Emre:

"Çalış, kazan, ye, yedir/Bir gönül ele getir.

Yüz Kabe'den yeğrektir/Bir gönül ziyareti." demiştir.

Buna göre oruç tutan bir insana iftar ettirip karnını doyurmanın ecir ve fazileti

Dr. Ateş, iftar sonrası yemek duasını yaparken.

daha fazladır. Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) bir hadîs-i şerifinde: "Kim bir oruçluya iftar ettirirse cennemden kurtulur, günahlarına keffaret olur ve oruçlunun ecrinden bir şey eksilmeksizin kendisine oruçlunun ecri verilir." buyurmuştur. Bunu duyan ashâb-ı kiramdan bazıları: "Ya Resûlallah! Bizim hepimiz oruçluya iftar ettirecek bir şeye sahip değiliz." dediklerinde: 'Bir hurma, bir içim su veya süt ile iftar

ettirene de aynı sevap verilir." buyurmuştur.

İftar saatlerinin özellik ve güzelliğini dile getiren Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) başka bir hadîs-i şerifinde de: "Oruçlunun iki sevinci vardır. Biri iftar anındaki sevinç, diğeri de Rabbine kavuştuğu andaki sevinçtir." buyurmuştur.

Gün boyu oruç tutup akşam vakti girince iftar eden insanın yaşadığı sevinç, başka hiçbir sevinçle kıyaslanamayacak kadar içli, içerikli ve içtenlikli bir sevinçtir. Bu sevincin paylaşılması, onu daha değerli ve anlamlı kılmaktadır. Biz şu anda böyle bir sevinci paylaşmanın doruk noktasına ermiş bulunmaktayız. Öte yandan iki gün sonra ülke genelinde coşku ile kutlanacak olan Babalar Gününün sevinç ve saadetini de bugün burada sizlerle paylaşarak babalar gününüzü gönülden kutluyor, bizleri sevinçlerin iç içe olduğu böylesine mutlu bir anda buluşturan yüce Rabbimize hamd ediyorum.

Soframızı şereflendirerek bu birlikteliğe vesîle olan siz kıymetli konuklarımıza şükranlarımızı sunuyor, oruçlarımızın makbul ve dualarımızın müstecab olması dileğiyle hepinizi hürmet ve muhabbetle selamlıyorum."

